

**HOTEL
EQUUS**

HOTEL EQUUS

OVERNATNING FOR MENNESKER OG HESTE
PÅ KLAMPENBORG GALOPBANE

...

Afgangsprogram af
Camilla Borg Bahnsen

Vejledning ved
Poul Ingemann

Det Kongelige Danske Kunstakademis Skoler for Arkitektur, Design og Konservering
Kandidatprogram Kunst og Arkitektur

Forår 2017

"Life is only comprehensible through a thousand local gods. Spirits of certain trees, of certain curves of brick walls, of certain fish and chip shops if you like. And slate roofs, and frowns in people, and slouches. I'd say to them, "Worship all you can see, and more will appear."

- Peter Schaffer, "Equus" (1973)

• Indholdsfortegnelse •

Forord	9
Afsæt	15
Hesten	21
Anakronisme	27
Idé	31
Baggrund	39
Situation	45
Program	51
Aflevering	57
Billedmateriale	59
Litteratur	59

• Forord •

V erden udvider sig konstant. Naturen og teknikken accelererer og driver mennesket fremad i et tempo, der har nået et bristepunkt, hvor de gamle systemer krakelerer. Tingene ændrer sig så hurtigt og markant, at man ustandseligt må forholde sig til og reetablere sin egen plads både i samfundets store og lille skala. I bevægelsen bliver individets rolle mere generel og mindre specifik, idet mulighederne for personlig dannelse indskrænkes. Nutidens samfund kan ses som et imperium, der suspenderer historien til fordel for sit eget konstruerede system, og mennesket må tilpasse sig for at overleve. Ved at anvende brudstykker af historien i en nutidig ramme, kan arkitekturen muligvis redde sin egen og menneskehedens erindring fra at stagnere i håbløs forældelse. Den må forsøge at løfte sig ud af tidens begrænsning og ind i rummets sammenføjning af fortid, nutid og fremtid.

Kravene om konformitet og hastighed resulterer i, at det moderne menneske både har et delvist fremmedgjort forhold til sin egen personlige oplevelse af tilværelsen og samtidig har svært ved at være nærværende. Ud fra denne betragtning opstår der et behov for at skabe ro og forankringspunkter i en flydende verden. Der fremkaldes undertiden rum, som evner at formidle en ægte følelse samt fordrer nærvær, og den menneskelige erindring spiller utvivlsomt ind. Dybden og fundamentet, som samfundet negligerer, er arkitekturen i stand til at overleve til det enkelte individ i kraft af rumliggørelse af følelsesmæssig genklang og stemning. På denne baggrund ligger der i arkitekturen et potentiale i at arbejde bevidst anakronistisk med historien. Anskues den som rum og fragmenter, snarere end en tidslig, lineær bevægelse, vil historiske værdier med stor sandsynlighed kunne tilpasse sig nye forhold på stærkere vis.

"Fremskridt er betinget af tilbageskridt, udviklingen af vor fremtidsbevidsthed er betinget af udviklingen af vor fortidsbevidsthed."

- Asger Jorn

• Afsæt •

Historien opfattes af de fleste som et lineært forløb bundet op på tid. Samfundet har igennem århundreder forsøgt at dokumentere og forske i at belyse og opretholde denne usynlige snøre, der forbinder fortiden med nutiden og anvendes til at spå om fremtiden. Denne type historieanskuelse forbindes med en høj grad af objektivitet og loyalitet, hvilket afspejles i arkitekturens gebet, når man har forsøgt at værne om tidligere tiders bygninger og steder. Det skaber ofte det problem, at det udelukkende baserer sig på materialitet og udseende. Bygningerne mister derfor deres indholdsmæssige værdi i takt med tidens forandringer, og i sidste ende kan deres ånds kontakt med livet i og omkring dem dø hen. Man begrænser ærligheden og det levende i bygningen ved at gøre den til et stilleben og behandle den som del af et kronologisk dokument. Der er imidlertid også sket den bevægelse i samfundet, at historien ikke længere er en værdi på samme måde som tidligere, og derfor er der endnu større behov for, at der findes nye veje til at overlevere arkitekturens erindringer.

Modsat historien forstås erindringen som et fragment. Historien afhænger af erindring, men det modsatte gør sig ikke gældende. Erindringer er subjektive og fortolkes til en vis grad gennem følelser og fantasi. På samme måde som minder, er de uafhængige af tid, fordi de er individuelle og opleves gennem følelser i menneskets indre rum.

Bygninger og steder formidler, ud over deres praktiske funktion, følelser og stemning. Oplevelsen af arkitekturen forbindes med en umiddelbarhed, fordi den ikke kræver, at man tænker over den, for at man kan mærke den. De rammer, man befinder sig i, giver genklang i det rum, der findes i individets indre.

Derfor har arkitektur en særlig subtil evne til at bringe minder og følelser frem i mennesket. Hvis der eksempelvis skabes ro og tyngde i rammerne, kan selv de mest beskedne bygningsprogrammer bringe en sakramental stemning frem.

"Historiens engel må se således ud. Han har vendt ansigtet mod fortiden. Der, hvor en kæde af begivenheder viser sig for os, ser han en katastrofe, som uafslædt hober ruiner op og slynger dem hen for fødderne af ham. Han vil gerne blive, vække de døde og samle det ødelagte. Men en storm blæser fra Paradiset - den har fået tag i hans vinger og er så kraftig, at han ikke længere kan samle dem. Denne storm driver ham fortsat mod fremtiden, som han vender ryggen til, imens ruinhoben foran ham vokser mod himlen. Det, vi kalder fremskridt, er denne storm."

- Walter Benjamin, "Engel der Geschichte" (1940)

• H_{esten} •

Arkitekturen i hestens verden rummer en helt speciel kontrast mellem en gammel byggeskik med velbevarede klassiske konstruktioner og en højindustrialiseret standardform. Grundlæggende for hestebyggeri er, at det skal opfylde nogle specifikke, tekniske krav til de forskellige hestefaciliteter. Samtidig består det af former og konstruktioner, som indeholder en høj grad af logik, fordi det først og fremmest er nødt til at være praktisk og sikkert. Derfor finder man en gennemsigtighed og ærlighed i byggerier omkring hesten. På samme måde som arkitektur forholder sig til den menneskelige krop, er det nærliggende, at den forholder sig til hestens anatomi, når det handler om at bygge noget, som den skal indtage og bebo. Dens fysik er en konstruktion i sig selv, og æstetikken i dyrets fremtoning er rig på elegance.

Glatte flader og bølgede muskelgrupper, som danner relieffer i et med pulserende blodårer og stærkt antydende knogle- og senestrukturer. Hestens anatomi er en verden uden ende. Den er som en levende erindring. Enhver, der kommer i kontakt med den, selv ved det blotte øje, vil bemærke et øjeblikkeligt skift i deres tanker og følelser. Man mindes om sit forhold til den underlige skabning, som mennesket har delt historie med siden tidernes morgen. Alle kender erindringer, hvor hestene optræder. Dyret er primitivt, stort, kraftfuldt og faretruende. I mødet med dens væsen findes en særlig umiddelbarhed, hvor nærværet er en forudsætning, da kontakten fordrer tillid, og de mindste følelsesudsving eller uopmærksomheder kan blive fatale. I hestenes verden er det lidensskaben, der hersker, og tiden ophæves. At være tæt på hesten er at glemme sig selv og blive opslugt i en lomme, hvor man føler sig uberørt af samfundets tempo.

• **A**nakronisme •

Anakronisme er et udtryk for, når man bryder med den lineære tidsopfattelse. Ordet stammer fra græsk, og "Ana" betyder igen eller tilbage, mens "Chronos" er tid. Der ligger i fænomenet en kronologisk uoverensstemmelse. I måden, man bruger udtrykket på i dag, opfattes det overvejende negativt. For eksempel hvis man oplever, at noget ikke ser overbevisende ud, hvis man implementerer et element fra tidligere tider i noget moderne. I arkitekturen opstår anakronisme på samme vis, hvis man tager noget historisk og anvender i en nutidig sammenhæng. Forsøger moderne bygninger at efterligne klassicismen, opfattes det ofte som pastiche og dermed hult og negativt, men der findes et utal af tilgange indenfor den anakronistiske tankegang. Når man genoptager gamle metoder, fordi det resulterer i bedre håndværk, eller hvis man tager elementer af et eksisterende, historisk sted og sætter ind i en ny konstellation på selv samme sted, fornyet og bedre tilpasset. Stadig erindrende om fortiden, samtidig med de får fornyet værdi. I forbindelse med problematikken omkring den traditionelle måde at behandle historisk arkitektur, kunne anakronismen virke som et bud på en måde at redde fortiden fra forglemmelsens dyb.

• Idé •

"To create a house which captures the unrevealed tone, the hidden spirit of the austere, stark, foreboding, forbidden depth of a presence at once so very simple, even banal yet imploding leaving a void; to make a house with a voided center. To provoke a past in contemporary terms, to appear as a recall, as an echo released from the past, yet an uneasy new emerges. Without extraneous detail reduced to a quiet."

- John Hejduk, "New England House" (1979)

Projektets idé tager udgangspunkt i den måde, arkitekturen kan bevare sin egen, såvel som den menneskelige erindring. Det handler om at tage en historisk ramme og omsætte den, så den både minder om sin fortid, men ligeledes svarer på den tidsånd, som findes i dag. Intentionen er at skabe mest mulig tyngde og sakralitet, mens der samtidig opretholdes en ærlighed og autencitet i det arkitektoniske udtryk. Det vil afsøge mulighederne for, hvordan dette lader sig gøre, hvis man arbejder ud fra at løse det eksisterende steds dagligdags udfordringer. Projektet er en undersøgelse af, hvorvidt en lavpraktisk begrænsning kan blive afgørende positiv faktor for at skabe arkitektur, der er simultant logisk og æstetisk. På denne baggrund er idéen at lægge en ny bebyggelse på Klampenborg Galopbane, hvor der er behov for fornyelse, hvis galopporten og dens særlige oplevelser skal overleve. Der ligger på banen en fredet mørkerød bygning, der kaldes den kongelige tribune, som stammer fra verdensudstillingen i Paris 1906, og som er af klassisk, elitær karakter. De nyere bygninger derude er derimod rent praktiske konstruktioner, og projektet vil forsøge at ramme et sted mellem de to modsætningsforhold - den klassiske æstetik og den standardiserede, lavpraktiske byggemåde.

• Baggrund •

Klampenborg Galopbane blev grundlagt i 1910 og ligger nord for København. Den er en del af et historisk sted, som har været brugt som rekreativt område for Københavns bourgoisi siden begyndelsen af 1900-tallet. Miljøet fremstår udpræget konservativt, og det ikke fornyet sig siden, til trods for de ændringer, det moderne samfund har ført med sig. Dengang banen blev bygget, satsede man mange ressourcer på ”Københavnsegnens Grønne Områder”, der var en del af Københavns byplanlægning, hvor man lagde vægt på at skabe rammer for den særegne, smukke natur omkring Dyrehaven, som man ville gøre til bypark. Derfor anlagde man blandt andet Klampenborg Galopbane og Bakken. Dyrehaven blev tidligere anvendt til Kongens jagtudfoldelser, og da den skulle omlægges til park, skar man de nederste grene af træerne og designede naturen. I dag betragtes beplantningen og omgivelserne i Dyrehaven som vild, og det er stadig et velbesøgt sted, hvor også galophestene motioneres dagligt, og der er direkte adgang fra projektets site. Omkring galopbanen i Ordrup og Klampenborg er arkitekturen finere og konservativ, og indbyggerne er velhavende. Den nye elite har dog ikke samme interesse for hestevæddeløb og en forældet, dekadent forlystelsespark og stederne benyttes altså kun minimalt af dem, som bor i området. Selv om der stadig kommer et spraglet klientel fra byen og turisme, er den folkelige interesse for begge steder faldende.

• Situation •

Galopbanen ligger i en særlig kompleks position, da den befinder sig i overgangen mellem det stribede og det glatte, på grænsen mellem et tæt byområde og et stort naturareal. Miljøet fremstår udpræget konservativt. Selve banen ligner i plan en asymmetrisk celleagtig stadionring. Der er vild natur i midten af ringens spor, og i venstre hjørne kobler tilskuerplads, den fredede kongetribune, spillehus, paddock og indgang sig på. På bagsiden og til venstre for kongetribunen findes et område, hvor ingen tilskuere og besøgende kommer, men hestene passerer, når de skal ned på banen og løbe. I udkanten ligger en smuk og ensom bunker fra 1847, der nu dårligt ses og bliver brugt som redskabsskur af banens forvaltere. Der har været slået midlertidige teltstalde op, fordi der er pladsmangel i banens faciliteter. Det vil sige, at der er et potentiale i, at grunden kunne bruges bedre vis både funktionelt og æstetisk.

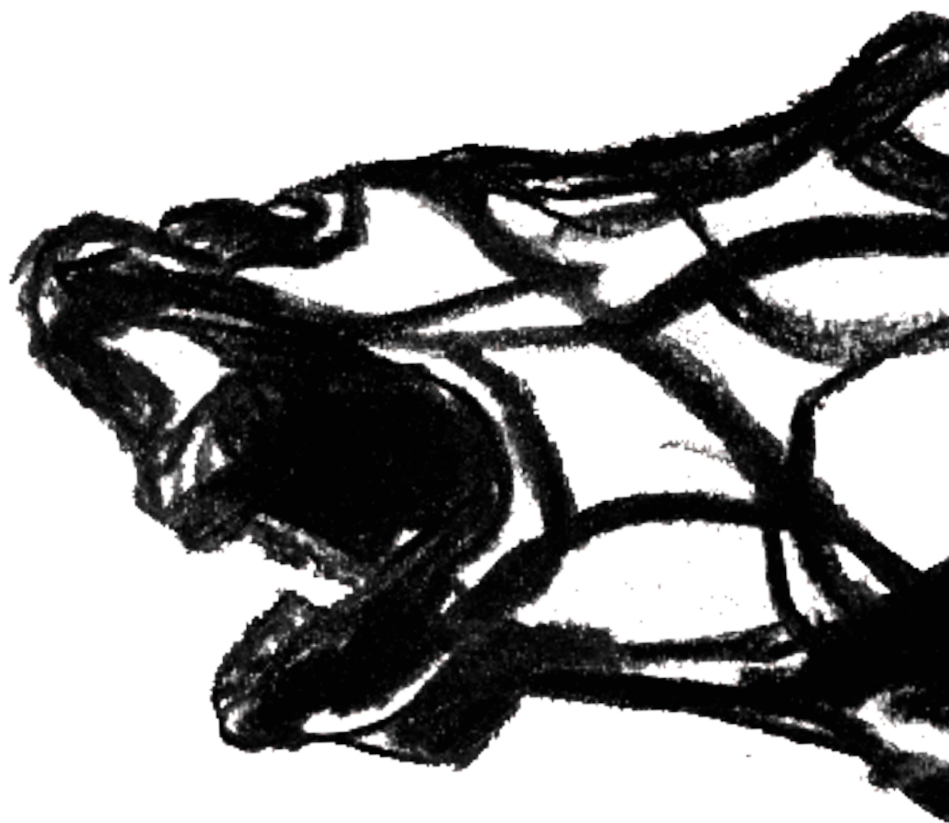

• P_{rogram} •

Programmet er et hotel for mennesker og heste, hvortil der knytter sig en ridehal. Hotellet er både beregnet til folk fra både nær og fjern, og mennesker vil kunne benytte sig af hotellet uden at skulle opstalde en hest. Det skal opfylde behovet for overnatningsmuligheder, når der er løb på galopbanen, hvor jockeyer, trænere, samt hestens ejere kommer rejsende langvejs fra. Yderligere skal selve stien, hvor hestene og jockeyerne rider ned til galopbanen fra paddocken, integreres i projektet.

• Aflevering •

Situationsmodel 1 : 500

Plan, snit og opstalt 1 : 100

Bygningsmodel 1 : 50

Detalje 1 : 5

Procesmodeller

Håndskitser, fotografier og noter

Rumlig collage

Visualiseringer

Afleveringsformen er vejledende, og der tages forbehold for ændringer frem til projektets afslutning.

• Billedmateriale •

Forsidebillede, "Muskeltrope", kul og olie, 2017

S.24-25, "Relief", kul og olie, 2017

S.36-37, Kongetribunen, Klampenborg Galopbane, 2017

S.42-43, Situationskort over Klampenborg Galopbane med markering af site, 2017

S.48-49, Site bag Kongetribunen med bunker, Klampenborg Galopbane, 2017

S.54-55, "Hilset", kul og olie, 2017

Materialet er udarbejdet af Camilla Borg Bahnsen

• Litteratur •

Philip Ursprung, Almost Everything, 2008

Peter Schaffer, Equus, 1973

Gaston Bachelard, The Poetics of Space, 1958

Asger Jorn, Aforismer, 1959

Walter Benjamin, Über den Begriff der Geschichte, 1940

John Hejduk, Mask of Medusa, Works 1947-1983

Steen Eiler Rasmussen, København, et bysamfunds særpræg og udvikling, 1969

• Camilla Borg Bahnsen •

• 16.02.17 •

Det Kongelige Danske Kunstakademis Skoler
for Arkitektur, Design og Konservering

